

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **O. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2005, č. j. 63 Az 205/2004 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 21. 6. 2005, č. j. 63 Az 205/2004 – 17, zamítl žalobu žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2004, č. j. OAM-3074/VL-20-03-2004, a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v Ostravě dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, ve které současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 11. 2005, č. j. 63 Az 205/2004 – 30, neustanovil stěžovatelce zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti s odůvodněním, že stěžovatelka na výzvu soudu nesdělila své osobní, výdělkové a majetkové poměry. Soud nemohl posoudit, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a tím i pro možnost ustanovení zástupce z řad advokátů.

Usnesení Krajského soudu stěžovatelka napadla včas podanou kasační stížností. Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené usnesení Krajského

soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2005, č. j. 63 Az 205/2004 – 30, a rozsudkem ze dne 29. 9. 2006 č. j. 4 Azs 125/2006 – 65, kasační stížnost zamítl. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 3. 11. 2006.

Krajský soud v Ostravě po právní moci uvedeného rozsudku předložil spis opět Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti rozsudku o věci samé.

Nejvyšší správní soud poté výzvou ze dne 30. 11. 2006, č. j. 4 Azs 125/2006 – 72, stěžovatelku vyzval, aby si zvolila advokáta a plnou moc tomuto advokátu udělenou zaslala ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy Nejvyššímu správnímu soudu. Současně stěžovatelku poučil o tom, že nebude-li zastoupena advokátem, nebude možno v řízení pro tento nedostatek pokračovat a soudu nezbude než kasační stížnost odmítnout ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., použitého pro řízení o kasační stížnosti podle § 120 s. ř. s.

Předmětná výzva byla stěžovatelce uložena na poště x P. x dne 6. 12. 2006 poté, kdy stěžovatelka nebyla zastížena poštovní doručovatelkou v místě svého pobytu (P x, P. x). Stěžovatelka předmětnou výzvu osobně převzala dne 20. 12. 2006, což potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

S ohledem na výše uvedené byla uvedená výzva Nejvyššího správního soudu (neurčená do vlastních rukou adresáta) stěžovatelce doručena v pondělí 11. 12. 2006, tedy nejbližší pracovní den následující po posledním dnu třídní lhůty stanovené k uložení zásilky na poště x P. x, který připadl na sobotu 9. 12. 2006. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že uvedená výzva Nejvyššího správního soudu byla stěžovatelce doručena v pondělí dne 11. 12. 2006, přičemž k osobnímu převzetí výzvy stěžovatelkou dne 20. 12. 2006 nelze přihlídnout.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve zdejším soudem stanovené lhůtě jednoho měsíce, ani později, nereagovala na výzvu zdejšího soudu k odstranění nedostatku zastoupení

advokátem a nepředložila plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud dále kasační stížnost nezkoumal a nezabýval se ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu